

[Statsministeren.]

brug for mange af de råvarer, der produceres i de østeuropæiske lande, og disse lande er interesserede i de danske industri- og landbrugsvarer.

Jeg kan da også henvise til, at der fornylig ved den tidligere regering er afsluttet en handelsaftale med Sovjetunionen, der omfatter en vareudveksling på 150 mill. kr., og ifølge hvilken Danmark navnlig vil importere korn, oliekgær, soyabønner og træ og eksportere smør og andre landbrugsvarer samt foretage skibsreparationer og skibsliverancer. Danmark har allerede under denne aftale afsluttet kontrakt om eksport af varer til en værdi af ca. 100 mill. kr. Også med andre østeuropæiske lande som Polen, Czekoslovakiet og Ungarn er der fornylig afsluttet handelsaftaler, som åbner mulighed for en betydelig og for alle parter fordelagtig samhandel.

Jeg vil gerne rette en ganske særlig tak til det ærede medlem hr. Frederik Lyngge for hans indlæg i debatten. Han bad os vise overbærenhed, fordi det måske vil volde de to grønlandske folketingsmedlemmer vanskeligheder at mestre det danske sprog under deres taler her i tinget. Efter at have hørt det ærede medlems indlæg, og når jeg tænker på hans kollegas, det ærede medlem hr. A. Lynges, talefærdighed, som jeg kender fra Grønlandsudvalget, mener jeg ikke, de to ærede kolleger har nogen som helst anledning til at bede om undskyldning for manglende talefærdighed på dansk.

Jeg tror, at alle er enige med mig i, at det er ganske ubegrundet, når det ærede medlem hr. Frederik Lyngge fremsætter undskyldninger for sit sprog, og jeg vil lægge vægt på, at begge de ærede medlemmer fra Grønland straks bliver klar over, at de ikke på grund af, hvad de måtte føle som sprogvanskeligheder, afholder sig fra helt frit at fremkomme med deres meninger her i tinget og i de forskellige organer, hvor de to ærede medlemmer skal fremføre deres synspunkter.

Det har været interessant for mig at høre det ærede medlems indlæg, og jeg glæder mig til nærmere at få disse problemer uddybet under drøftelserne i folketingets Grønlandsudvalg.

Om de enkelte problemer skal på nuværende tidspunkt blot gøre et par korte bemærkninger.

Vi deler ganske det ærede medlem hr. Frederik Lynges interesse i at søge det grønlandske erhvervsliv fremmet og at skabe en øget produktion og beskæftigelse i Grønland.

Med hensyn til arbejdsløshedsspørgsmålet er jeg ligeledes enig i, at vi bør gøre en indsats, hvis der virkelig foreligger sådanne problemer deroppe.

Det ærede medlem nævnte, at finansiering af nybyggeriet måtte tilrettelægges således, at boligstøtte fortrinsvis kommer de mindrebemidlede familier tilgode, og han fremhævede, at boligsaneringen var særlig påkrævet i Grønland. Jeg vil foreløbig henvise til, at vi i år har stillet 6 mill. kr. til rådighed for det private boligbyggeri i Grønland, og dette bliver nok også normen for de kommende år. Et byggeri derudover vil af tekniske grunde næppe kunne lade sig gennemføre, således som forholdene er i dag. Jeg vil samtidig erindre om, at efter de givne regler er det jo lokale instanser, der bestemmer, hvem der skal have boligstøtten, og i et vist omfang hvilke krav der skal stilles til de enkelte boliger, og at det derfor i vidt omfang ligger i befolkningens egne hænder at lede udviklingen ind i de baner, som man oppe i Grønland finder er de rigtige.

Når det ærede medlem har citeret mine udtalelser forleden, om at regeringen ville lægge vægt på sådanne reformer og investeringer, der blandt andet kunne forbedre ungdommens vilkår, og at regeringen ville fremsætte forslag, der sigter på lige adgang til en videregående uddannelse for ungdommen, er jeg helt enig i, at det er vigtigt, at den kulturelle og undervisningsmæssige udvikling bliver sideløbende med den tekniske og økonomiske udvikling i Grønland. Disse to ting hænger nøje sammen.

Med hensyn til ønsket om en statsstøtte til aldersrenten i Grønland er det jo rigtigt, at da man indførte aldersrenten i Grønland ved loven af 1926, var det staten, der betalte så godt som alle udgifter, og at denne udgift ved 1950-lovene blev lagt over på den grønlandske landskasse, men vi må ikke glemme, at samtidig blev betydelige indtægter overført fra statskassen til landskassen.

Såvidt jeg kan se, bør vi indtil videre blive stående ved, at det grønlandske sam-